

วรินทร์ มโนรมณ์. (2556, มีนาคม) “แรงงานหมดประเทศเพราะอาเซียน” วารสารแรงงาน.
11 : หน้า 12-13.

อาเซียนรอบทิศ
วรินทร์ มโนรมณ์

แรงงานหมดประเทศ เพราะอาเซียน?

ได้อ่านชื่อบทความตอนนี้ อย่าเพิ่งตกใจไปว่าในอนาคตประเทศไทย เมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แล้วจะเกิดภาวะไร้กลุ่มคนแรงงานขึ้น แล้วหรือ? แล้วประเทศไทยจะเป็นอย่างไรต่อไปหากไร้แรงงาน? ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อความหมายของคำว่า **แรงงานหมดประเทศ...** ใน 2 ความหมาย ดังนี้

ความหมายที่หนึ่ง แรงงานไทยย้ายไปทำงานในประเทศอาเซียน จากตอนที่แล้วได้เล่าถึงทิศทางของแรงงานไทยที่มีโอกาส และศักยภาพที่สามารถจะเดินทางไปสู่ประเทศในอาเซียนเพื่อไปทำงานในประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูง **แรงงานมีฝีมือ**ของไทยถือได้ว่าเป็นกลุ่มหลักที่ได้รับโอกาสจากข้อตกลงการยอมรับร่วมในสาขาวิชาชีพ (MRA) นี้ และด้วยค่าตอบแทนที่สูงก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดและทำให้แรงงานไหลออกไปนอกประเทศมากขึ้น ส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานวิชาชีพในบางสาขาที่เดิมเป็นปัญหาสำหรับประเทศไทยอยู่แล้ว เช่น แพทย์ พยาบาล สำหรับ **แรงงานกึ่งฝีมือ** แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในกรอบความตกลงการค้าเสรี แต่เมื่อไทยกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนแล้วแรงงานเหล่านี้ก็มีโอกาสที่จะเดินทางไปยังประเทศอาเซียนได้สะดวกมากขึ้นถือเป็นช่องทางในการเข้าไปทำงานสู่ประเทศที่ให้ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำสูงกว่าไทย อย่างเช่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ (ดังภาพ) แต่สำหรับแรงงานกึ่งฝีมือที่ยังคงทำงานในประเทศจะต้องเตรียมความพร้อมและเรียนรู้ถึงการเคลื่อนย้าย

ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในภูมิภาคอาเซียน	
ประเทศ	ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ (ดอลลาร์ aso./เดือน)
พม่า	15.3
กัมพูชา	61.0
เวียดนาม	67.2 - 96.4
ลาว	78.3
อินโดนีเซีย	96.5 - 157.2
ไทย	188 - 259
ฟิลิปปินส์	265 - 288.3
มาเลเซีย	261 - 293

ที่มา : http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_minimum_wages_by_country

แรงงานวิชาชีพจากอาเซียนเข้ามาทำงานในประเทศไทย ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ (ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาไม่สูงนัก) ต้องทำงานร่วมกับชาวอาเซียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้มีปัญหาทางการสื่อสาร และการทำงานได้เป็นเหตุผลต่อไปที่จะทำให้แรงงานหมดไทยในความหมายที่สอง...

12 | วารสารแรงงาน
LABOUR JOURNAL

วรินทร์ มโนรมณ์. (2556, มีนาคม) “แรงงานหมดประเทศเพราะอาเซียน” วารสารแรงงาน.
11 : หน้า 12-13.

แรงงานหมดประเทศเพราะอาเซียน?

ความหมายที่สอง
ผู้ประกอบการไม่จ้างงานแรงงานชาวไทย เป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจจะเป็นจริงดูเป็นเรื่องที่น่ากังวลหากแรงงานไทยยังไม่มีการพัฒนาทักษะฝีมือให้ก้าวทันกับประเทศอื่นๆ ที่จะเข้ามาสู่ตลาดแรงงานในประเทศไทยหลังเปิดประชาคมอาเซียนเราก็คงต้องถูกแรงงานจากประเทศในอาเซียนเข้ามาช่วงชิงตำแหน่งงานในประเทศไปอย่างน่าเสียดายเพียงเพราะสาเหตุที่แรงงานไทยไม่มีความพร้อมและไม่พัฒนาตนเอง

หากมองในมุมของผู้ประกอบการที่ต้องอาศัยหลักกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้คุ้มค่าต่อการลงทุน การจ้างบุคลากรเข้ามาทำงานในองค์กรถือเป็นต้นทุนที่สำคัญเพราะฉะนั้นการคัดเลือกย่อมพิจารณาคัดเลือกแรงงานจากคุณสมบัติที่ครบถ้วนที่สุด จุดอ่อนสำคัญ

“ทราบอย่างนี้แล้วแรงงานไทยคงต้องสะกิดต่อความอยากรู้ของตัวเองให้หันมาศึกษาภาษาที่ 2 ที่ 3 และความเคลื่อนไหวในอาเซียนให้ถี่ถ้วนไ้กระที”

ของแรงงานไทยที่เราต่างก็ทราบดีว่าเป็นปัญหาคือ “ด้านภาษา” การเข้าสู่โลกแห่งการทำงานในประชาคมอาเซียนไม่เพียงแต่จะใช้ภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารเท่านั้น ยังต้องรอบรู้ไปถึงภาษาในประเทศอาเซียนอื่นๆ ด้วย ยกตัวอย่างเช่น ภาษาจีนกลาง (ใช้ในสิงคโปร์ มาเลเซีย) ภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย) ภาษามลายู (มาเลเซีย) เป็นต้น แรงงานจากอาเซียนจึงเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจของผู้ประกอบการไทยที่จะจ้างมาทำงานในองค์กรเพราะนอกจากแรงงานบางประเทศจะมีทักษะการสื่อสารในภาษาอังกฤษได้แล้วยังใช้ภาษาอาเซียนในการติดต่อกับลูกค้าได้โดยเจ้าของธุรกิจไม่ต้องจ้างล่ามให้เสียเงินเสียทอง

ซึ่งทำให้เกิดต้นทุนทางธุรกิจเพิ่มขึ้นด้วย ถ้าไม่ยอมให้แรงงานไทยหมดไป...เราควรที่จะเร่งพัฒนาทักษะฝีมือของแรงงาน และส่งเสริมสนับสนุนเสียแต่วันนี้ หากยังนิ่งดูตายเราอาจจะไม่เหลือแม้กระทั่งแรงงานต่างด้าวที่จะเข้ามาทำงานในไทยถ้าลองตั้งข้อสันนิษฐานง่ายๆจากอนาคตประเทศเมียนมาร์ดำเนินการสร้างไปรษณีย์ทวายทำเรื่อน้ำลึกสำเร็จเมื่อไหร่ละก็ แรงงานเมียนมาร์จำนวนมหาศาลที่กำลังงานเข้ามาทำงานในประเทศไทยอยู่ขณะนี้ คงจะรีบเบียดประตูชายแดนกลับไปทำงานที่ประเทศบ้านเกิดของตัวเองเป็นแน่แท้...

วารสารแรงงาน | 13
LABOUR JOURNAL